

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **T. P. V.**, narozený X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. ve výkonu trestu ve Věznici Bělušice, sídlem Bělušice 66, 434 01
Bělušice
zastoupený advokátem JUDr. Václavem Vladařem
sídlkem Borská 588/13, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlkem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2025, č. j. OAM-5568-20/ZR-2025,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2025, č. j. OAM-5568-20/ZR-2025, jímž byla žalobci podle § 77 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení k trvalému pobytu a byla mu stanovena lhůta 30 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území ČR, popř. na 30 dnů od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.
2. Žalobce v žalobě současně uplatnil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh žalobce odůvodnil především tím, že zrušení trvalého pobytu a následné jeho nucené vycestování by pro něj a jeho rodinu znamenaly: faktické rozdělení rodiny, nebo nucené vytržení dětí z prostředí, k němuž jsou vazbami připoutány (ČR, resp. Evropa), ztrátu dlouhodobě budovaného rodinného a sociálního zázemí na území ČR a EU, zásadní ztížení či faktickou nemožnost udržovat rodinné vztahy, zejména s ohledem na probíhající výkon trestu a následné období po propuštění, velmi obtížný návrat do země původu, kde žalobce nemá srovnatelné zázemí. V případě, že by byl žalobce nucen území ČR a EU opustit již nyní, byly by rodinné vazby přetřhány, děti by byly vystaveny nejistotě a psychické zátěži spojené s dlouhodobým odloučením od otce, a ani případná následná

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

legalizace pobytu by nemohla plně zhojit vzniklou újmu. Naopak přiznání odkladného účinku neznamená, že by žalobce byl bez dalšího propuštěn na svobodu nebo že by mohl bez omezení pobývat na území ČR. Z hlediska ochrany společnosti proto přiznání odkladného účinku nepředstavuje žádné reálné nebezpečí.

3. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku poukázal na to, že žalobce byl v ČR pravomocně odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 5. 2025, sp. zn. 2 T 1/2025, za zločin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) a odst. 3 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, k trestu odnětí svobody ve výměře 6,5 roku a pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Rozsudek nabyl právní moci dne 29. 5. 2025. Žalovaný uvedl, že nechápe důvod podání žádosti o přiznání odkladného účinku, neboť se žalobce v současné době nachází ve výkonu trestu odnětí svobody, a to od 29. 4. 2024, kdy již tato skutečnost je sama o sobě důvodem, aby žalobci nebyl přiznán odkladný účinek, neboť konec samotného výkonu uloženého trestu odnětí svobody byl žalobci stanoven na den 29. 3. 2031.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z

napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

6. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
7. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se jedná toliko o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o žalobu proti rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území ČR. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla žalobci zrušena platnost trvalého pobytu, je schopno mu způsobit újmu, neboť zrušením platnosti tohoto povolení žalobce ztrácí oprávnění k pobytu na území ČR a je fakticky nucen je opustit. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobce byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, když při zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem výkon napadeného rozhodnutí je schopen s ohledem na charakter souzené věci žalobci způsobit újmu.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť napadené rozhodnutí se v podstatě týká pouze žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. V daném případě byla žalobci zrušena platnost trvalého pobytu, neboť byl pravomocně odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 5. 2025, sp. zn. 2 T 1/2025, za zločin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) a odst. 3 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, k trestu odnětí svobody ve výměře 6,5 roku a pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou.
10. Veřejným zájmem je bezpochyby nejen zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí, ale i zájem společnosti na zachování veřejného pořádku, včetně minimalizace protiprávní činnosti. Ačkoliv otázka, zda byly dány důvody pro zrušení platnosti trvalého pobytu žalobce ve smyslu zákona o pobytu cizinců, bude řešena v rámci meritorního přezkumu, je nespornou skutečností, že žalobce závažně veřejný pořádek narušil páčáním trestné činnosti. Samotné výše popsané trestní jednání žalobce je závažným protispoločenským jednáním, které nelze bagatelizovat. Žalobce tedy svým jednáním porušil veřejný zájem na zachování veřejného pořádku. Mimořádné okolnosti, které by převažovaly nad veřejným zájmem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí a veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku, v daném případě soud neshledal, když mezi takové okolnosti rozhodně nelze zařadit skutečnost, že žalobce bude nucen v důsledku pozbytí pobytového oprávnění vycestovat z ČR, které však může nastat nejdříve po tom, co žalobce bude

propuštěn z několikaletého výkonu trestu odnětí svobody. Soud dále k žalobcem uváděným rodinným vazbám zdůrazňuje, že ty žalobce narušil páčáním trestné činnosti a svým odsouzením k trestu odnětí svobody. Soud s ohledem na charakter a závažnost trestné činnosti žalobce, za kterou byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, neshledal, že by rodinné vazby žalobce na území ČR mohly převažovat nad veřejným zájmem na ochranu veřejného pořádku. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce třetí podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě nesplnil, neboť přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem na zachování a ochraně veřejného pořádku a se zájmem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů.

11. S ohledem na shora uvedené soud výrokem I. tohoto usnesení podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
12. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
13. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **5449000126**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 14. ledna 2026

Mgr. Ladislav Vaško v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.